

Ved Anni Paulsen Dalskovs bisættelse fra Bramdrup sognegård onsdag den 22. maj kl. 11.00 2024

Kære Mogens, kære jer, der har mistet

Vi er her i dag fordi jeres elskede Anni er sovet ind. Hun blev 74 år. Anni var syg i mange år, så syg, at hun for 42 år siden fik pension. I april vurderede lægerne, at hun var terminal, og tirsdag aften i sidste uge døde hun på Kolding Sygehus. Og tilbage er I, alle dem, der elskede hende og satte sådan pris på at leve sammen med hende: Henrik og Angela, de to børnebørn Julie og Oliver og alle venner omkring hende. Anni talte ikke om sygdom. Det var ikke noget, hun var interesseret i. Hun ønskede at leve, og der var masser af liv omkring hende. Det var vigtigt for hende at se godt ud, og hun havde en gudsbenådet kreativitet. Hun designede og syede kjoler. Hun strikkede og fremstillede kreative kort. En overgang syede hun også specialtøj til dem, der havde brug for det. Der var ikke nogen beklagelse hos Anni over det liv, hun havde. Men I

*I husk det gode, for
siger*

vidste godt, hvor syg hun var. Der var to verdener. Den ene, som I kendte til, hvor hun virkelig var syg og led under det, og den anden var som hun var sammen med andre. Der lod hun ikke sygdommene fylde billedet, og mange vidste slet ikke, hvor syg hun var. Anni var fantastisk til at række ud efter andre, og hun var både sej og udholdende. Da det var Mors dag havde I en virkelig hyggelig dag. Hun fandt glæde i sådan en dag, også selv om det var svært her til sidst. Annis syn blev så dårligt, at hun ikke kunne se til at sy. Så forsvandt mulighederne for kreativitet, og det var slemt for hende.

Anni var født i Toftlund men kom som barn til Bramdrupdam. Hun er konfirmeret i Bramdrup Kirke. Anni var den midterste i en søskendeflok på 7. Annis far havde en virksomhed her i Bramdrupdam, og hun havde sit ungdomsliv her i sognet.

Mogens og Anni mødte hinanden i 1967 og blev viet i Langesø Skovkapel i den 1969. De blev forældre til Henrik og svigerforældre til Angela, og så kom de to børnebørn Julie og Oliver. Anni var en god farmor. Da Anni og Mogens boede på Sønderled, blev Julie og Oliver ofte passet af farmor. Anni havde et stort ønske om at give sine børnebørn en tur til København, og det blev gennemført for efterhånden nogle år

siden. De fik set dronningens juveler på Rosenborg og var på rundfart i Københavns kanaler, og det er et dejligt minde for jer.

Anni var glad for livet, og hun sagde nogle gange, at hun gerne ville blive 100 år. Det blev hun ikke, men i jeres øjne blev hun det alligevel. For med alt det, hun klarede, så var det som om årene i hendes liv talte ekstra.

Sidste tirsdag sov hun ind på Kolding Sygehus. I samles omkring hendes kiste med både sorg og taknemmelighed. Hendes urne bliver sat ned her på kirkegården. For selv om I boede i Strib de seneste år, så var det årene i Bramdrupdam, der var de bedste. Her tager vi afsked med hende. Her steder vi hendes støv til hvile.

Med jer får I pinsens glædelige budskab. Anni døde lige inden pinse, og det er naturligt, at det er pinsens løfte, der følger hende. I pinsen kommer Helligånden og fylder disciplene og os med kraft og mod og håb.

Gud bruger sin Helligånd til at skabe forbindelse mellem sig selv og den himmelske far og alle os, der er her. Jesus er hos sin far, og vi er hos ham, ligesom disciplene var det dengang.

Helligånden sætter os ind i en sammenhæng, der er meget større i tid og rum end vores egen lille verden. Vi er forbundet med Jesus, selvom han ikke længere går rundt som et menneske iblandt os. Han er stadig lige så levende til stede iblandt os, lige så tæt på os, som han var på disciplene dengang. Det er pinsens glædelige budskab, og meningen er, at Helligånden stadig giver kraft og håb til mennesker, der sørger, som I gør og håb til os, når vi føler os håbløse. Ja, Helligånden er hos os, når vi lever og når vi dør. Derfor kan vi i tillid overgive jeres elskede Anni til Gud. Fred være med Anni. Fred være med os, der skal leve. Amen